Raül Romeva: 'No vull que ningú utilitzi la violència en el meu nom'

L'exconseller Raül Romeva afronta 12 anys de presó per un delicte de sedició. Una situació que preveu que s'allargarà en el temps com a mínim fins a complir una quarta part de la condemna i que continua plantejant-se com a 'una eina política'. Des de la presó de Lledoners, Romeva ha explicat a Cugat Mèdia que ha viscut la resposta social a la seva sentència amb emoció, però també avisa que no vol que s'utilitzi la violència des de cap banda en el seu nom. L'exdirigent santcugatenc reitera que 'votar no és sedició' i acomenta, a través de les preguntes per escrit de Cugat Mèdia, els resultats de les eleccions espanyoles, els pactes i les possibles conseqüències.

Què li diuen els resultats de les eleccions espanyoles?
Han estat les quartes eleccions espanyoles en quatre anys. Sánchez ha fracassat, és on era, i continua necessitant pactes i acords per poder governar. L'escenari és el mateix que el de la moció de censura del 2018, però ara amb més polarització. I en només mig any, l'independentisme creix tres punts i obté 23 escons de 48. Sánchez s'hauria d'asseure a parlar per trobar solucions i arribar a acords.

I l'augment de VOX?
Malauradament el que significa VOX és una realitat que existeix a l'Estat, fins ara estava latent i integrada en altres partits com el PP i especialment Ciutadans, que com bé sabíem ni eren de centre ni liberals. L'espanyolisme hipercentralista, uniformista i excloent de Ciutadans ha preparat el camí, amb un discurs diari d'odi contra el catalanisme i el basquisme han creat el marc propici. Ara la careta del nacionalpopulisme es concentra ja sense pudor en un partit que els ha devorat.

Com valora el pacte entre el PSOE i Podem?
És l'escenari que tenim, que no és diferent al de la moció de censura i al de les eleccions del 28 d'abril. Hem fet tota aquesta volta per acabar al mateix lloc.

Quin creu que ha de ser el paper els partits independentistes amb els pactes? I al Congrés?
El PSOE hauria de tenir consciència que Espanya porta molt de temps instal·lada a la inestabilitat. Apel·lar al diàleg està bé, però després s'ha d'asseure, i escoltar, i fer-ho amb voluntat d'arribar a acords. Els resultats electorals del 10-N han fet que els partits catalans comptin amb el poder polític per influir en la governabilitat de l'Estat, hem de saber utilitzar aquest poder polític prenent les decisions pensant en construir els escenaris futurs més favorables.

L'amnistia ha de ser condició imprescindible per a qualsevol acord amb ERC, Junts o la CUP?
El primer que ha de fer el PSOE és asseure's i escoltar, i fer-ho amb voluntat d'arribar a acords. Per encarar aquest conflicte el que caldrà sobretot és fer política, parlar i negociar, sense política no trobarem solucions ni al conflicte ni a la repressió. Necessiten, sobretot allí, persones capaces d'assumir un repte que comporta coratge per trencar determinats guions.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/146578.html

Copyright 2024 Cugat.cat

El principal problema entre Catalunya i Espanya és de reconeixement, crec que les negociacions haurien d'anar en el camí de diagnosticar les causes per abordar les solucions, per després tractar els símptomes i les conseqüències, com la repressió de l'Estat.

Acceptaria un indult?
No l'he demanat ni contemplat mai. En tot cas, hauria de ser qui el plantegi qui ha d'explicar què n'espera, i amb quina intenció l'esmenta.

És compatible tenir dirigents a la presó amb pactar amb partits que van donar suport al 155? A Sant Cugat per exemple.
El PSC coneix bé que el referèndum és la solució que posa d'acord el 80% de la població a Catalunya, com fins fa poc temps també defensava. El PSC en un moment o altre haurà de tornar a formar part de la solució, i nosaltres hem de treballar perquè així sigui. A 'Esperança i llibertat' hi aprofundeixo, però sempre dic que com a actitud hem de tenir el cap alt, la mirada llarga, el verb seré però també la mà estesa.

Si es miren els darrers resultats electorals, encara que a àmbit espanyol, sembla que els santcugatencs no castiguen aquest pacte.
És difícil fer valoracions en eleccions diferents, suposo que aquesta qüestió la resoldrem en les properes eleccions municipals.

És una condemna de 12 anys. Com es planteja els següents anys dins la presó?
Com fins ara. Des del primer dia he entès la presó com una eina política. La durada de la pena no canvia la meva aproximació.

Quina és l'estratègia ara per sortir l'abans possible de la presó i en quins termes?
Sortir de la presó no depèn de mi, ni tampoc és l'objectiu. Sóc on sóc per voler fer política, i sobretot per no voler deixar de fer-ne. La prioritat és la de sempre: cal una solució política per afrontar la demanda cívica, pacífica, legítima, democràtica i persistent que des de fa anys es fa des de Catalunya. En aquesta equació, la presó és circumstancial, i en tot cas instrumental.

En termes pràctics, en casos de condemnes com la nostra (12 anys, en el meu cas), que es consideren llargues, és altament improbable pensar en cap possibilitat de comptar amb permisos o de tercer grau (que et permet complir la pena en situació de no privació de llibertat) abans que no s'hagi complert la quarta part de la condemna. En el meu cas (que és el mateix que la Dolors i en Turull), fins al febrer del 2021 no complim aquest requisit. Per tant, ara com ara no hi ha cap altra expectativa que continuar a presó durant una temporada llarga.

Durant el judici va escriure un nou llibre. Es pot posar humor a tot el que viu Catalunya?
És clar, la darrera cosa que hem de permetre és que ens empresonin el somriure.

Per què es va decidir a escriure aquest llibre?
L'anterior, 'Esperança i llibertat', era una reflexió amb diagnosi i propostes que, per cert, avui continuen essent més vigents que mai. En aquest cas, 'Des del banc dels acusats', aspira a reiterar algunes idees que entenc centrals a partir del filtre de la ironia i l'humor gràfic.

Simplement va sorgir. Sempre m'ha agradat la pintura. A la presó és complicat fer servir pinzells i oli, així que he optat pels llapis i els retoladors. Tant a Estremera, primer, com després a Soto del Real passava moltes estones dibuixant i escrivint. I durant el judici ens estàvem molta estona en una sala, tancats, ja fos durant la

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/146578.html

Copyright 2024 Cugat.cat

vista o en les estones mortes. Cadascú aprofitava el temps com podia. Jo dibuixava, especialment sobre el que veia i escoltava. En alguns casos em servia per canalitzar la meva estupefacció davant de determinats relats. Quan va acabar el judici vaig veure que tenia unes quantes llibretes de dibuixos i anotacions diverses.

De tornada a Lledoners ordenant tot el que arribava de Soto vaig pensar que donar-hi forma seria una forma de transmetre aquells pensaments, és un llibre polític que utilitza l'humor.

Quina resposta ha obtingut fins ara de la publicació?
Molt positiva. De moment porta tres edicions, i molta gent m'ha escrit per comentar el llibre i em fa molta il·lusió rebre aquest retorn.

Vindran més llibres?
Segur que sí. Tota la vida he escrit. A la presó no he deixat de fer-ho. L'escriptura és una forma d'expressar-nos, ens tenen la veu segrestada i en el fons és una forma de comunicar-nos i d'aportar al debat polític. Per això vaig escriure 'Esperança i Llibertat' i ara 'Des del Banc dels Acusats'.

Què en pensa, de la resposta ciutadana a la sentència?
La reacció de la ciutadania, amb les marxes, actes i les manifestacions, ens ha emocionat, i només puc agrair el compromís de tanta gent que es mobilitza.

Entén que hi hagi aldarulls o violència?
Em preocupen els aldarulls. Personalment sempre he condemnat, condemno i condemnaré la violència o l'ús indiscriminat de la força. No vull que ningú la utilitzi en el meu nom ni a un costat ni a l'altre. No m'han agradat els disturbis. Hem viscut i vivim amb preocupació la situació de les persones detingudes, i de totes les ferides. Cal dir que hi va haver criminalització inacceptable quan es va voler vincular les protestes amb el terrorisme, i actuacions judicials i policials arbitràries que caldria investigar.

Hem de ser conscients del malestar existent però també que el descontrol vandàlic reactiu no és un actiu, sinó al contrari. S'ha parlat més dels disturbis que de la sentència.

I què en pensa de la resposta política? L'ha decebut alguna persona o formació?
El malestar i la indignació davant la situació és intens, profund i creixent, però cal vehicular-lo a un objectiu i transformar-lo en una altra cosa més enllà de la protesta o el rebuig, i aquí el paper de les institucions, dels partits i de les entitats és essencial. Cal recuperar la iniciativa, si no ho fem correm el risc que l'independentisme deixi de ser un projecte atractiu per si mateix.

La pregunta que ens hem d fer, i a la qual cal donar resposta, és per què encara avui hi ha tanta gent que no veu l'aposta republicana com un projecte que l'interpel·li i del qual no se'n sent part participant. La nostra prioritat ha de ser que la república sigui percebuda com una oportunitat per part de tota aquesta gent que encara avui no ho viu així. Cal escoltar-ne les raons, i construir els consensos que calgui per ser el màxim d'inclusius. No només no sobra ningú, sinó que hi ha molta gent que no hi és, que no ens podem permetre el luxe que no hi siguin.

Repetiria els fets pels quals ha estat condemnat?
No nego els fets que se m'imputen pel que fa a organitzar un Referèndum i a explicar arreu del món la realitat que hi ha a Catalunya. Allò que nego és que sigui delicte. Per tant reitero que l'única sentència justa era l'absolució. D'acord amb el codi penal, fer un referèndum no és delicte, i per tant no mereix retret penal. Votar no és sedició. Mai s'hauria d'haver delegat als jutges responsabilitats que són polítiques

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/146578.html

Copyright 2024 Cugat.cat

S'ha volgut condemnar una voluntat política, legítima. La voluntat per la qual les persones exigeixen poder decidir què son i què volen ser; exigeixen respecte per al que són; exigeixen el dret a constituir-se en la comunitat que trien lliurement; exigeixen poder construir el seu propi futur. Un judici polític que ha ocupat l'espai d'un debat polític que es pretén defugir. Som on som perquè som el que som. Ho sabem nosaltres, i ho sap tothom.

Ni puc ni vull renunciar a aquesta voluntat.

Té una llarga trajectòria a Europa. Confia en el Tribunal Europeu de Drets Humans?
Ara tenim el recurs de nul·litat al Suprem, i després al Tribunal Constitucional, abans d'anar a les instàncies europees. Nosaltres confiem en les nostres defenses, i en la nostra innocència. La nostra obligació és defensar-nos jurídicament i posar de manifest totes les vulneracions i anormalitats que envolten aquest procés judicial, sempre que afrontem una vista o un recurs, ho hem fet presentant-nos amb molts arguments i molt sòlids, i així seguirem fent-ho, aquí a l'Estat i tot arreu on sigui necessari. Perquè això no va de la nostra situació personal, sinó de com garantim que es respecten els drets i les llibertats de tothom.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/146578.html

Copyright 2024 Cugat.cat